

SKOVIR

LETO I. LJUBLJANA, DNE 22. DECEMBRA 1928. ŠTEV. 24.

Izhaja vsako drugo soboto. — Stane četrtletno 15 Din itd. — Posamezna številka 3 Din.

Upravništvo in uredništvo: Ljubljana - Rožna dolina, Cesta II 18. — Ček. račun št. 10.995.

Ona: «Kaj ti politika celo pri tem skrivnostnem božičnem razpoloženju meša glavo?»

On: «Nič čudnega, saj je ženskega spola...»

Ahaclnova kronika

Božiča druh tedn boma lpo prestavil,
kar prej sma premal, boma zdej več molil.
Th praznku tolk res vsh sort že imama,
de reveži več se iz nh ne spoznama.

Ahaclnu trda za dinarje gre.
Pa prazniki sm in ti prazniki kje,
Skrbi za tobak in za šnopc ga zdej treja,
še čiki pu cestah nč več ne ležéja.

Eva.

«Mamica pravi, da se zdaj, ko imaš
pet tisoč dinarjev mesečne plače, že
lahko poročiva. To bo za moje obleke
baš zadostovalo.

«Draga Mira, jesti tudi morava!»

«Ah, ti si prozaičen kakor vsi moški!
Vedno misliš le na želodec!»

Iz porotne dvorane.

Predsednik ubijalcu: «Zakaj ste molili
pred umorom rožni venec?»

Ubijalec: «No, seveda, da sem se pač
malo duševno zbral za to opravilo.»

Zemlja.

Učitelj: «Kako mi moreš dokazati,
Jankec, da je zemlja okrogla?»

Jankec: «Oprostite, gospod učitelj, saj
jaz nisem tega nikdar trdil...»

Sluvenzi hudirjeve mama res živce,
zatu tud rakordne pr nas mama pivce.
Jest litru kar pet lohka nosm puđ kapa
in zimska ne vrže na podn me sapa.

Pr živceh jekleneh tku čudn nč ni,
če krotne se tolk na Sluvenškem zgodi.
Ud celjske purote smo v cajngah bral
na zgodba domača tam blizu Žetal.

Sa rožnkranc brunn domač odmotil,
a pol na moža sa iz kotam planil.
Cev firkelc sa ure ga tam pobijal,
utroc zrovn domači poboj sa gledal.

* * *

Rumane prov radi Sluvenzi beréma;
ud bratu iz Zagreba zdej jh dubéma.
Zan dinar tolk «lepga» je v bukucah brajna,
de se ud rumanu kar zmiram nam sajna.

Leriantom in punčkam dvanaajsth že let
ta narlevš rumani dajéja pulet.
Tud jest th rumanu vēsev sm hudo,
ku v moj me šřitšprah podperájo močnó.

* * *

Ulada že naša umira prov dovh,
a leben ma trdn ku v bukovju povh.
Davidovič včas se en mal z no pušpasa,
pa skrivu nkumur ni revež še lasa.

Bojita se Tone in Velja ga zlo,
čeprov jima nčesar naredu ne bo.
Ta čiča je Ljuba en velk siromak,
in skriva u nem se en prov slab funak.

Vzrok smrti.

«Zaradi česa je umrla tvoja žena?»

«Mislim, da je prehitro živela.»

«Ne razumem tega.»

«No, ko sem jo poročil, je bila za pet
let mlajša kakor jaz, a ob njeni smrti
se je ugotovilo, da je že bila za deset
let starejša od mene...»

Žena in šundromani.

S tistimi zagrebškimi šund-romani je
prav tako kakor z mojo ženo. Neumni
so ko noč, a vendar vlečejo...

On ve.

Informator: «Vidite, dragi gospodje,
tu sta dve lobanji: obe sta od celjskega
grofa Ulrika: manjša, ko je bil star šest-
najst let, večja, ko je umrl.

MUČILCA JUGOSLAVIJE.

Korošec: «Kajne, Velja, moj Smodej je v Nišu dobro povedal, da sta moja in tvoja stranka eno in isto z dvema imenoma?»

Vukičević: «Tale škorenj, Tone, nama je že eden in isti...»

Neroda nerodna.

Gospod Zamuda je napravil neke nedelje popoldne izlet na deželo. Zalotila ga je huda ura, da se je moral zateči pod streho nekega kmeta. Dež je lil in ni nehal liti. Zamuda prosi za prenočišče: «Ali imate kakšno sobo prosto?»

«Ne», je dejal kmet. «Če hočete, lahko prenočite pri mojih otrokih.»

«Tega pa ne maram. Otroci po noči ne dajo miru. Drugega prostora nimate?»

«V seno lahko greste.»

«Dobro! Rajši v seno kakor k nemirnim otrokom.»

Drugega jutra pijeta Zamuda in kmet kavo pri miru. Odpro se vrata in tri čedna dekleta od 16 do 20 let se prikažejo.

Kmet vstane in reče: «Tu, gospod Zamuda, vam predstavim svoje otroke...»

Ima nadomestilo.

Zdravnik: «Gospa, na vsak način boste morali nekaj časa živeti ločeno od moža. Ali gre to?»

Bolnica: «Seveda gre, saj imam prijatelja.»

Dekolte.

Gospod Brdon je komercialni svetnik in prireja pogostokrat domače večerne zabave, na katere morajo priti gostje elegantno oblečeni. Seveda, dekolteji dam so včasih, da, zelo globoki.

Kot veljak svojega okrožja povabi Brdon na večerne prireditve tudi gospoda kanonika. Gospa komercialna svetnica, kot dostojna dama, se mora pastirju opravičiti glede dekoltejev.

«Nikar, nikar, milostljiva gospa», je odvrnil na njeno opravičilo gospod kanonik, «Vi veste, da sem bil dolga leta misijonar med črnci, in tam sem se navadil gledati še vse drugačne dekolteje...»

Modrovanje o zakonu.

A: «Če se bom kedaj ženil, moram dobiti ženo, ki bo štedljiva, sramežljiva in molčeča.»

B: «Tedaj vzemi mojo ženo! Ona je tako štedljiva, da mi sproti izpulji iz žepa vsako paro, in tako sramežljiva, da se celo pred menoj skriva. Molčeča pa je tako, da se že pet let zastonj prizadevam dognati, od koga sta njena dva otroka...»

ZGODBE KUHARICE MICE BEG PRED KOŠTRUNOM.

Prekrasen mlad parček čez polje se vije,
Matičku pri Miciki lice kar sije.
V polsnu se sprehajata srečna človeka,
za njima pa leze rogata pokveka.

Ljubezni pijana ne vidita pač,
da hodi za njima koštrun postopač.
Še v pravem se času obrne Matic
in vidi, kak' njima pripravlja se vic.

Čez travnik navila sta hitre si krake,
široko Matic razteguje korake.
Drevo tam v daljavi rešilno stoji
in k njemu zaljubljeni parček drvi.

Koštrun ves nesrečen peni se od besa,
ker hitro dovolj ne prenaša telesa.
Uhajata sproti Matic mu in Mica,
da v znoju obema prelepa so lica.

*K drevesu begunca sta že prihitela,
na levo in desno sta fronto si vzela.
Koštrun, ki po sredi je besno drvel,
še besnejše slepo v drevo je zadel.*

*Kar trop se koštrunu je zvezd naredil,
ko v trdem si lesu rogovje je zbil.
Smejita bedaku se Mica, Matic,
ker njima, ne sebi, napravil je vic.*

Obzirno.

V kavarni «Pri petelinu» sede trije gospodje in igrajo tarok. Nenadoma zadene enega kvartopirceev, gospoda Smolina kap. Mož pade na tla in je mrtev.

Eden gledalcev, Veselin, se ponudi, da bo o tem žalostnem dogodku čim najobzirneje obvestil nesrečno vdovo.

Veselin pride k njemu popolnoma neznan Smolinovi ženi, potrka in reče: «Oprostite, ali stanuje tu vdova Smolinova?»

«Kaj se to pravi, vdova Smolinova? Moj mož vendar še živi.»

Veselin ponudi vdovi roko in reče: «No, staviva, da nič več!»

Pozna jo.

Gospod se vozi v vlaku z zelo lahko živo damico in si dovoli napram njej nekaj dvoumnih opazk.

«Gospod, za koga me smatrate? Jaz sem poštena ženska!»

«Tako? Nisem vedel, da potujete inkognito.»

Iskra.

Kdor ima smolo, zmrzne celo v parni kopeli.

Krivica.

Major zaloti nekega dne na svojo veliko začudenje svojo ljubico Rozalko v intimni zabavi s svojim slugo.

«Ali se ne sramujete,» ji ves jezen očita, «da se spozabljate z navadnim prostakom?»

«Ah, gospod major, če bi se sodilo po čvrstosti objemov, bi moral biti vaš sluga najmanj general.»

Talent.

Pred policijskega ravnatelja stopi mož ter prosi, da bi ga sprejel za detektiva.

Ravnatelj: «Ali mislite, da imate posebne zmožnosti za ta poklic?»

Prosilec: «Da! Nekoč sem odkril na podstrešju nekega morilca.»

Ravnatelj: «Tako? kakšnega morilca pa?»

Prosilec: «No, nekega samomorilca...»

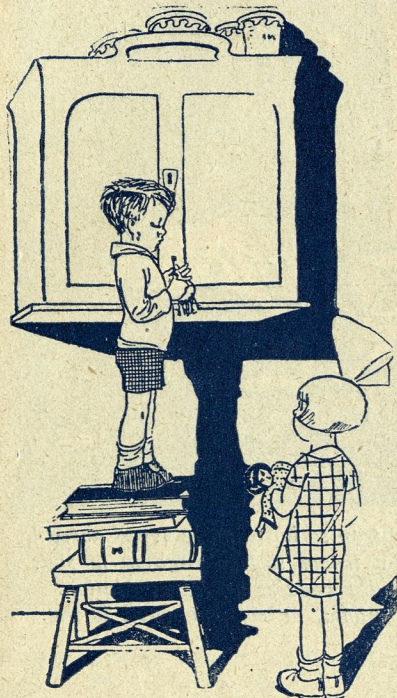
Živa Venera.

Stari skopuh Oderin vidi pri slikarju sliko Venere in vpraša po ceni.

«Pet tisoč dinarjev,» reče umetnik.

«Pet tisoč? Za ta denar si lahko kupim živo Venero...»

NEUMNO VPRAŠANJE.

«Ivanček, kotikokrat si že bil tepen? Pri katerem pa najbolj boli, pri atku ali pri mamicí?»

«Najbolj boli pri meni, neumnica...»

Težkoče.

A: Zakaj se ne poročiš?»

B: «Ker so pač moji pogoji, kar se žensk tiče, pretežki.»

A: «Kakšni pa so ti pogoji?»

B: «Moja žena mora biti lepa, bogata in neumna. Če ni bogata in lepa, je jaz ne vzamem; če pa ni neumna, ona mene ne mara...»

V dekliškem penzionatu.

Dekliški penzionat napravi izlet. Dekleta pridejo na travnik, po katerem se baš sprehaja velika štorcklja. Takoj stopi več deklet skupaj, ki se začnejo pri-tajeno smeјati. Učiteljica to opazi in zakliče jezno: «Drage dame — in vendar je tako!»

Ne ve.

«Reci mi, zakaj si me prav za prav poročil!»

«No, ali se že tudi ti čudiš temu?»

Ujel se je.

«Ali je Bog povsod pričujoč, gospod učitelj?»

Povsod, Tonček.»

«V naši kleti tudi?»

«Seveda!»

«Oho, to pa že ni res, saj mi sploh ni-mamo kleti...»

Solnce in črna kava.

Mlada gospodična Malvina vpraša v šoli profesorja: «Prosim, gospod profesor, kakšen učinek imajo solnčni žarki na črno kavo?»

«Kako pa pridete na to misel?» se začudi profesor.

«No, kadar naša služkinja nese mo-jemu bratu črno kavo v njegovo sobo, takrat moj brat vedno spusti rolete na oknih.»

Težak odgovor.

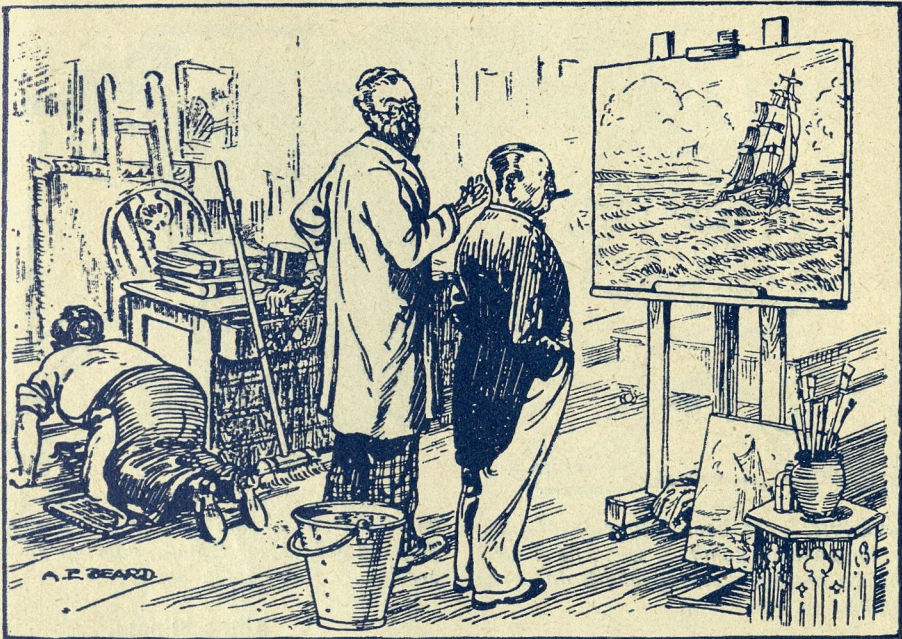
Lojzek: «Čuješ, očka, kaj pa dela ve-ter, kadar ne piha?»

LJUBEZEN IN SMRT.

«Gospodična, ali bi mogli uarrci iz lju-bezni?»

«Nemogoče! Jaz od ljubezni živim...»

«Iz kakega vzroka pa je nastal v tvojem ateljeju ogenj?»

«Tiho... Tiho... Ker ne morem razpečati slik... Sicer pa še ni gorelo, nego šele bo...»

Imenitna družina.

«No, gospod Savnik, kako je z zdravjem vaše družine?»

«Hvala! Moja družina je internacionalno bolna.»

«Kaj hočete reči?»

«No, da! Moj sinček ima angleško bolezen, moja hčerka špansko, jaz pa kitajsko mrzlico!»

Po sebi sodi.

«Vaša knjižnica je pa res lepa in bogata. Ali mi ne bi posodili kakšno knjigo?»

«Ne, dragi prijatelj, knjig načelno ne izposojujem, kajti nihče jih ne vrača... Vidite, to so tudi same izposojene knjige...»

Preveč.

Zaljubljeni metuljček Zinka čita v knjigi, da traja v polarnih krajih noč 3400 ur. Nekaj časa premišluje, na kar vzdihne:

«O, to bi pa vendarle bilo preveč...»

Napačno razumela.

Slugo so obdofžili, da je okradel svojega gospodarja. Pri sodni obravnavi so zasliševali vso služinčad. Sodnik vpraša sobarico: «No, Rozika, ali je France tudi vam kaj vzel?»

Rozika (sramežljivo): «Ah, ne maram pred vsemi govoriti...»

Odkritosrčna služkinja.

Gospodar (novi služkinji): «Ali Vam je moja žena že povedala, kaj vse imate delati zjutraj?»

Služkinja: «Da! Milostljiva so rekli, da moram najprej skuhati kavo, potem pa očistiti Vašo obleko in čevlje, da Vi pač čimprej odidete od doma...»

Zmešani pojmi.

Mlad gospod pride na policijo in javi, da mu je bila ponoči v hotelu ukradena listnica.

«Kakšna je bila?» vpraša uradnik.

«O, prav čedna! Imela je svileno obleko in rdeč baržunast klobuček z modrimi okraski.»

«Davidovič: »Jaz bom rešil položaj tako, kakor bo pokazal gumb... Da... ne... dà... No, pa že moram malo počakati, da se ne prenačlim!...»

Pri ženitovanjskem posredovalcu.

«Ali že imate za mene mlado nevesto, gospod ženitovanjski posredovalec,» sprašuje mlad gizdalin.

«Imam jo, prav mlado.»

«In je dovolj olikana?»

«Gotovo!»

«Dobra gospodinja?»

«Seveda.»

«Biti mora tudi lepa!»

«Prava krasotica je.»

«In kar je glavno, imeti mora tudi mnogo denarja!»

«No, ljubi mladi mož, mlada deklica, ki je olikana, gospodinjiska, lepa in bogata, pa Vas vzame za moža, mora biti prav kratke pameti.»

«Nič ne dene, gospod ženitovanjski posredovalec, tudi neumna je lahko.»

Zdravilo za ponočevalce.

Gospa Matilda je odvadila svojega moža ponočevanja tako, da je nekoč, ko je prišel pozno domov, zašepetala skozi ključavnico: «Ali si ti Gašper?»

Njenemu možu pa je ime Melhijor in Melhijor prihaja sedaj vsak večer zelo zgodaj domov, spi samo z enim očesom ter čaka z revolverjem v roki na prihod Gašperja.

Kuharica: «Gnadtiva sa m djal, de je roman «Osvetnik» sam šnt, pa sa m ga vzel, de b ga sežgal... Jehhata, zdej ga pa sami bereja... Kaku točja sovze...»

Klin s klinom.

Ključec: «Moj oče je zgradil Triglav.»
Smuk: «To ni nič! Ali poznate Mrtvo morje?»

«Ključec: »Seveda.»

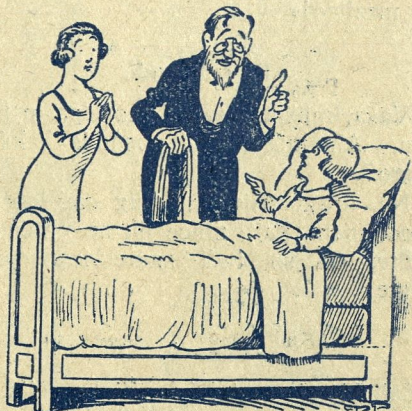
Smuk: «Vidite, moj oče ga je umoril!»

Prometna ovira.

«Sveta nebesa, Vi ste po vsem telesu prevezani in bergle imate. Kaj pa se Vam je zgodilo.»

«Bil sem pet minut prometna ovira...»

ČUDNO.

«Gospod zdravnik, kako je te to mogoče, da je po štirimesečnem zakonu že otrok?»
«Pomirite se milostiva, to se primeri samo prvič.»

Božidar Jakac
slikar

Dva nesrečna Italijana.

Dva Tržačana Pepo in Pepino sedita v gostilni ter se pomenkujeta.

«Čuješ, Pepino, jaz sem pognal večeraj deset Kranjcev v beg», reče Pepo.

«Bravo, bravo», se razveseli Pepino, «kako pa si to napravil?»

«Enostavno! Bežal sem, pa so še oni bežali — za menoj...»

Ženitovanjski posredovalec.

Mož: «Kdo pa je možak, s katerim si govorila? Tako znan se mi zdi.»

Žena: «Ženitovanjski posredovalec, ki je seznanil naju.»

Mož: «A to je tisti salemenski kozel...»

Školjka.

Tonček: «Ali je res, striček, da morska školjka buči kakor morje, iz katerega je vzeta, če jo daš na uho?»

Stric: «Res».

Tonček (pokaže na neko školjko): «Vidiš, jaz sem to školjko dal na uho, pa nisem ničesar slišal.»

Stric: «Seveda, saj je ta školjka iz Tihlega morja...»

Pametni Tonček.

«Mamica, jaz že vem, zakaj pridejo piščeta iz jajc.»

«Zakaj, Tonček?»

«Zato, ker se boje, da bi jih zraven skuhal.»

SKRIVNOST RDEČEGA KROGA

Detektivski roman.

VI. nadaljevanje.

Dosedanja vsebina: Rdeči krog, izsiljevalska zločinska družba v Angliji pošilja bogatinom izsiljevalna pisma, označena z rdečimi krogi. Kdor ne plača zahtevane vsote, pride na skrivnosten način ob življenje. Veleposestnik James Beardmore ni plačal, pa ga je neznanec ustrelil. Detektiv Yale in policijski inšpektor Parr sta izsledenega zločinca zaslišala, a ta ni poznal onega, ki ga je najel za umor. Ko je hotel dati morilec neke podatke o skrivnostnem naročilu umora, so ga našli zastrupljenega v ječi. Tudi veleposestnik Froyant dobi poziv Rdečega kroga, naj plača gotovo vsoto. Froyantova tajnica Talija Drummondova je odpuščena iz službe zaradi tatvine. Ko pride iz zapora, stopi v stike z Rdečim krogom in neznani vodja Rdečega kroga, ki ga še ni nihče videl, ji preskrbi novo službo, in sicer v Brabazonovi banki. Parr zaslišuje Marla, ki je bil malo pred umorom Jamesa Beardmoreja na Beardmorejevem domu. Marl vé za neki zločin Brabazona ter od njega izsiljuje denar. Brabazon je član Rdečega kroga in ko se Marl izda, da je opazoval Brabazona na tajnem sestanku s skrivnostnim vodjo Rdečega kroga, Brabazon takoj opozori vodjo na opasnost.

14.

Talija povabljena.

Marl je moral iti skozi banko in je gledal po obeh vrstah pultov, ne da bi mogel odkriti deklico, katero so iskale njegove oči. Na koncu šalterja je bil oddejen prostorček in oseba v njem je bila obvarovana pred pogledi strank z neprozornim steklom. Vrata so bila odprta in Marl je opazil deklitjo postavo. Pristopil je takoj k vratom.

Talija Drummondova je pogledala s svojega pulta in videla velik, smehljajoči se obraz moža, ki je gledal nanjo.

«Ali ste zaposleni, gospodična Drummondova?»

«Zelo», ne da bi zavrnila vsiljivost.

«Tu pač ni mnogo zabave?» je vprašal.

«Ne preveč.» Njene temne oči so ga gledale ocenjujoče.

«Kako bi bilo, če bi vas povabil enega teh večerov na mal diner, malo večerjo, in potem k gledališki predstavi?» je vprašal.

Njene oči so ga merile od barvanih las do skrbno čistih čevljev.

«Vi ste hudoben star mož,» je dejala mirno; «toda dinerje zelo ljubim.»

Smejale se je čez ves obraz in v njegovih motnih očeh je zagorel ogenj zmage.

«Ali greva v restavracijo 'Moulin Gris'?» Marl je mislil, da ji bo predlagana restavracija prijetna, toda Talija je našobila ustnice v zaničljiv nasmeh.

«Zakaj me ne povedete celo v restavracijo za prepečače 'Fried Fish'?» je vprašala. «Ne, za mene pride v poštev le 'Ritz Carlton' ali pa nič.»

Marl se je začudil, vendar se je razveselil.

«Vi ste pricesa,» je dejal vneto, «in prirediti vam bom dal kraljevsko pojedino! Ali bi hoteli priti že morda drevi?»

Talija je prikimala.

«Pridite ob pol osmih k mojemu stanovanju na Marisburg Place, Bayswater Road. Našli boste moje ime na vratih.»

Za trenutek je prenehal govoriti, ker je pričakoval ugovor; toda v njegovo začudenje je ponovno prikimala.

«Na svidenje, dragica.» Drzno ji je vrgel poljubček s svojimi debelimi prsti.

«Zaprte vrata», je rekla deklica in nadaljevala z delom.

Bila pa je kmalu zopet motena. Tokrat jo je posetila čedna deklica. Bila je stenotipistka, ki je z največjo radovednostjo sledila prej vsakemu Marlovemu gibu.

Talija se je naslonila na stolovo ozadje, ko je nova posetnica skrbno zaprla vrata za seboj in sedla.

«No, Milly, kaj vas tišči?» je vprašala Talija ne baš z izbranimi besedami.

Te njene besede na videz niso prav nič pristojale njenemu nežnemu, finemu obrazu in Milly Macroyjeva ni prvič začudeno pogledala Talijo.

«Kdo je ta stari čuk?» je vprašala.

«Moj čestilec», je odgovorila Talija mirno.

«Gospodična, vi ste res mikavni», je menila Milly Macroyjeva nekoliko zavistno.

«Kaj?» Vi pač niste prišli sem, da se razgovarjate z menoj o mojih ljubezenskih uspehih?»

Milly se je pritajeno smehljala.

«O ne», je odgovorila. «Gospodična Drummondova, prišla sem, da se z Vami odkrito razgovorim.»

«Odkriti razgovori so mi vsakdanji kruh», je odgovorila Talija Drummondova.

«Ali se spominjate na denar, ki je bil minuli petek priporočeno poslan Sellingerjevi korporaciji?»

Talija je prikimala.

«Predpostavljam, da že veste za trditev družbe, da je pošiljatev vsebovala pri prejemu le papir.»

«Kaj mi pravite», je menila Talija. «Gospod Brabazon mi ni o tem povedal ničesar.»

«Vem, da sem dala denar v zavitek», je rekla Milly Macroy počasi, «in vi ste morali denar prešteti. Samo vi in jaz sva prizadeti v tej zadevi, gospodična Drummondova, in ena od naju je 'sunila' denar. Lahko prisežem, da to nisem bila jaz.»

«No, potem sem pa jaz kradla», je rekla Talija z nedolžnim nasmehom. «Veste, gospodična Macroyjeva, da je to precej resna obtožba, ki ste jo naslovili na nedolžno žensko bitje?»

Začudenje v Millyjnih očeh se je še povečalo.

«Vi ste pretkanka, ki nima para!» je rekla. «No, gospodična, dajva enkrat brez vsakih ovinkov govoriti. Pred mesecem, kmalu ko ste tu stopili v službo, je zmanjkal na šalterju za inozemske devize bankovec za sto funtov.»

CENENO ČEŠKO PERJE!

1 kg sivega opuljenega perja Din 70' —, napolj belo Din 90' —, belo Din 100' —, boljše Din 125' — in Din 150' —, mehko kot puh 200 do 225 Din, boljše vrsta Din 27'. Pošiljatve carine proste. Vzorec zastoj Blago se tudi zamenja in neugajajoče vzame nazaj. Naročila nasloviti samo na

BENEDIKT SACHSEL LOBEZ 22 u PLZNA (Češkoslovaška).

Poštne pošiljke potrebujejo iz Češkoslovaške v Jugoslavijo približno 10 dni.

«Kaj potem?» je vprašala Talija, ko je Milly obmolknila.

«Vem slučajno, da ste vi imeli tisti bankovec in da je bil ta bankovec menjan pri Bilburyju na obrežju. Če hočete, vam lahko imenujem številko bankovca.»

Talija se je obrnila in pogledala tovarišico z zgrbančenim čelom.

«Koga imam pred seboj?» je vprašala v dozdevni presenečenosti. «Žensko kriminalno uradnico! Za Boga!»

Neprikriti zasmeh, ki je zvenel iz teh besed, je presenetil Milly.

«Vaši možgani so morali zamrzniti», je rekla, se sklonila naprej ter položila svojo roko na roko Talije. «Ta Sellingerjeva zadeva lahko povzroči neprijetne posledice in vi boste potrebovali vse prijatelje, kolikor si jih boste mogli pridobiti.»

«Tudi vam se ne bo bolje godilo», je odgovorila Talija hladno. «Vi ste imeli denar v rokah.»

«In vi ste ga vzeli», je rekla Milly z malomarnim glasom. «Ne bova se zaradi tega prepirali, gospodična Drummondova. Če bova skupaj držali, ne bo iz vse zadeve nič. Prisežem, da je bil zavitek v moji navzočnosti zapečaten in da je bil denar v njem.»

V očeh Drummondove je zaplapolala vedrost in deklica se je smejala.

«Dobro», je dejala in skomignila z rameni. «Pa naj bo. Ko ste me torej rešili pred zlimi posledicami, mi boste pač tudi napravili še eno prijaznost, kaj? Res je, vzela sem denar. Jaz zelo često

potrebujem denar in v zadnjem času se je pripetilo na pošti mnogo tatvin. Šele pred nekaj dnevi je bil v časopisju dolg članek o tem... Dobra misel, kaj?...

Milly Macrojjeva, ki je imela z zločinci precej obsežno znanje, je začudeno strmela v deklico.

«Vi ste pretkani,» je prikimala; «toda s temi malimi tatvinami morate prenehati, če ne, boste pokvarili neko zares veliko podvzetje. In tega ne morem trpeti. Če hočete imeti svoj delež pri velikem denarju, se morate držati ljudi, ki delajo na debelo! Ali razumete?»

«Da,» je rekla Talija, «in kateri so ti vaši sotrudniki?»

Gospodična Macrojjeva na videz ni popolnoma razumela Talije, a odgovorila je skrivnostno: «To je neki gospod, ki ga poznam...»

«Recie rajši, mož,» jo je prekinila Talija. «Beseda „gospod“ me vedno spominja na ovadbo nekega krojača.»

«Pa naj bo mož, ako želite,» je rekla potrpežljiva gospodična Macrojjeva.

Na plesu.

«Gospodična, Vi imate krasne nogavice. Kako daleč pa segajo?»

«Do tja, kjer se nehajo...»

«Je to eden mojih prijateljev, ki vas je tekom zadnjih dveh tednov opazoval. On je mnenja, da ste vi spretna deklica, ki bi brez velikega truda mogla zaslužiti ogromno denarja. Govorila sem z njim o oni zadevi in on je dejal, da bi se rad seznanil z vami.»

«Še eden čestilec?» je vprašala Talija Drummondova z dvignjenimi obrvmi in obraz Macrojjeve se je zmračil.

«Iz tega ne bo nič, Drummondova! Da veste,» je rekla odločno. «Ta mož in jaz sva tako rekoč — zaročena.»

«Nebesa naj me obvarujejo, da bi stopila med dve ljubeči se srci,» je menila Talija z nedolžnim obrazom.

«Ni potrebno, da se tako posmehujete,» je vzrojila Milly in obraz je postal še bolj rdeč. «Rečem vam, da ni to niti kako ljubimkanje, nego je mirna kupčija. Razumete?»

Talija se je igrala s pripravo za odpiranje pisem in vprašala: «In, če jaz ne pristopim k vaši družbi?»

Milly Macrojjeva je nezaupno pogledala deklico.

«Pojdite po službi z menoj in bova skupaj večerjali,» je rekla.

«Sama povabila k dinerju,» je mrmrala Talija in Milly Macrojjeva je v svoji hitri zapopadljivost takoj uganila resnico.

«Ali vas je stari dečko povabil k dinerju?» je vprašala. «To je res sreča!» Zažvižgala je predse in njene oči so se zasvetile. Že je hotela povedati nekaj zaupnega, a je opustila namero. «Starrec je s posojanjem denarja mnogo zaslužil. Draga gospodična, jaz vas že vidim, kako boste v enem ali dveh tednih bezljali okrog z briljantnim obeskom.»

Talija se je vzravnala in vzela pero v roko.

«Biseri so moja slabost,» je rekla. «Dobro, Macrojjeva, drevi se bova dobili, in nadaljevala je svoje delo.»

Milly Macrojjeva je še trenutek počakala.

«Poslušajte! Temu gospodu ne smete povedati, da sem govorila o zaroki.»

«Brabazonov zvonček me kliče.»

Talija je vzela stenografsko knjigo in prijela svinčnik. «Ne, o takih stvareh ne bom govorila — sploh nimam rada pravljic.»

Gospodična Macroyjeva je gledala za proč hitečo deklico z izrazom v obrazu, ki je obljubljal prav malo prijateljstva.

Šef Brabazon je sedel za pisalno mizo, ko je vstopila deklica in on ji je izročil zapечатeno ovojo.

«Oddajte to osebno», je rekel.

Talija je pogledala na naslov in prikimala. Potem je opazovala Brabazona z novim zanimanjem. Rdeči krog je obstojal, seveda, iz ljudi mnogih in najrazličnejših stanov.

15.

Talija postane članica tolpe.

Talija Drummondova je bila ta večer skoro zadnja nameščenska, ki je zapustila banko. Stala je na stopnicah, se ogledovala na levo in desno ter oblačila rokavice. Morda je videla moža, ki jo je opazoval z druge strani ceste, vendar ni tega izdala niti z najmanjšim znakom. Tedaj so izsledile njene oči Milly, ki je nedaleč od vhoda čakala, in proti njej je zavila svoje korake.

«Precej dolgo je trajalo, Drummondova», je godrnjala gospodična Macroyjeva. «Ne smete mojega prijatelja pustiti tako dolgo čakati. On nima tega rad.»

«Se bo že navadil na to», je dejala Talija. «Kadar gre za moške, nikoli ne tečem po voznem redu.»

Šla je poleg Milly kakšnih sto korakov po živahni cesti, potem pa sta zavili v Reeder Street.

«Restavracije Reeder Streeta so imele imena, ki naj označujejo veselost in dobre kuhinje. «Moulin Gris» je bila mala raztegnjena restavracija, ki si je s pomočjo ogledal in žlahtnih okraskov

Mize so bile pogrnjene za dimer, a prazne, zakaj do časa večerje sta bili še dve uri. Obe deklici sta šli po ozkih stopnicah v drugo restavracijsko sobo v prvem nadstropju, in mož, ki je sedel pri eni miz, je hitro vstal in jima prišel naproti. Bil je temen, mlad mož. Ni bil oblečen po najnovejši modi, vendar po modi, ki mu je najbolj ugajala.

Rahel vonj po origanu, bela, velika roka, par svetlih, negibljivih oči, to so bili prvi vtisi, ki jih je dobila Talija.

«Sedite, gospodična Drummondova», je dejal veselo. «Natakar, prinesite čaja!»

«To je Talija Drummondova», je rekla gospodična Macroyjeva popolnoma nepotrebno.

«Ni potrebno, da se predstaviva drug drugemu», se je smejal mladi mož. «Mnogo sem slišal o Vas, gospodična. Moje ime je Barnet.»

«Flush Barnet», je rekla Talija in on se je začudil, vendar ni bil neprijetno dirjen.

«Vi ste pač že slišali o meni?»

«Ona ve vse», je dejala Macroyjeva «in kar je še več», je pristavila pomenljivo, «ona pozna Marla in bo šla danes z njim na dimer.»

Barnet je ostro pogledal najprej eno, potem drugo, dokler niso njegovi pogledi obtsali na Milly Macroyjevi.

«Ali si ji kaj rekla?» je vprašal. Iz njegovega glasu je zvenela groznja.

«Ni ji treba ničesar pripovedovati», je rekla Macroyjeva brezskrbno. «Ona ve vse!»

«Ali si ji povedala?» je ponovil.

«O Marlu? Ne; mislila sem, da boš to storil ti.»

Natakar je prinesel čaj. Dokler je bil prisoten, je bil mir.

«Jaz sem mož, ki govori odkrito», je rekel Flush Barnet. «Povedal Vam bom, kako Vas imenujem.»

«To zveni zanimivo, je rekla deklica in neprestano gledala v njegov obraz.

«Imenujem Vas pretkana Talija». Kako zveni to? Dobro, kaj?» je menil Barnet, se naslonil na stol ter jo opazoval. «Pretkana Talija. Vi ste hudobna deklica. Bil sem pri sodni razpravi, ko Vas je stari Froyant tožil zaradi tatvine.»

Napravil je šegav gib z glavo.

«Vi ste polni informacij kakor lanski almanah», je dejala Talija hladno. «Mislil, da me niste zato povabili sem, da si izmenjava komplimente?»

«Ne, ne», je odvrnil Flush Barnet in ljubosumna Milly Macroyjeva je opazila na gotovih znakih, da je deklica napravila prijeten vtis na njenega ljubimca. «Povabil sem Vas, da bi govoril z Vami poslovno. Mi smo tu vsi prijatelji in vsi pri enem in istem starem poslu. Povem Vam pa že naprej, da nisem eden tistih malih tatov, ki žive iz rok v usta.»

(Dalje.)

«Moj čestilec mi je rekel: ‚Preveč imaš rada moške, naučila se nisi ničesar, ne delaš ničesar in zapraviš mnogo, sicer pa si prav dobra in izvrstna deklica.‘ To je edini moški, ki ima omeni dobro mišljenje...»

Povečan obrat.

Pasant (beraču): «Kaj vi kar v dva klobuka pobirate milodare?»

Berač: «No, seveda, ker sem povečal obrat...»

Slaba plača.

Uradnik: «Gospod šef, oprostite, midva z ženo ne moreva od te plače skupaj živeti...»

Šef: «Za vraga, ali naj vaju ločim?»

Paralela.

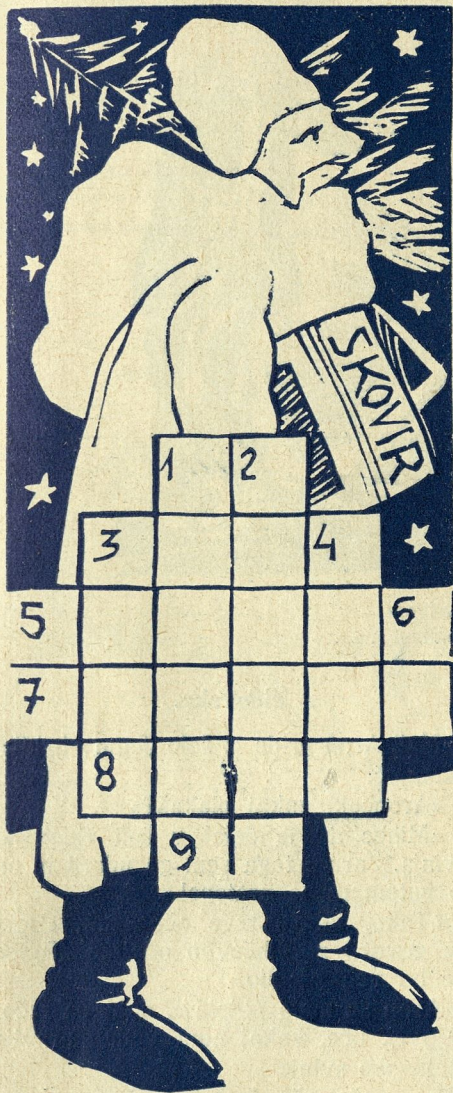
«Z mojim soprogom je kakor z mojim zobozdravnikom... Če ga nujno potrebujem, ga ni nikoli tu, potem pa grem k drugemu...»

Empirik.

«Pridi, Tonček, in poljubi gospodično!»

«Nočem, mamica; bojim se, da bi me udarila, kakor je prej papančka, ko jo je poljubil.»

KRIŽANKA «BOŽIČEK».

Rešitev zadnje križanke: Vodoravno: 1 Laško, 5 Anton, 9 omet, 10 Asta, 11 alt. Navpično: 1 Loka, 2 Škot, 3 Oton, 4 krog, 6 nota, 7 osat, 8 spak.

NAŠIM NAROČNIKOM!

Današnji številki smo priložili vsem onim, ki imajo poravnati še gotove zneske za naročnino, položnice z vpisanim dolgom. Prosimo, da bo konca leta vsi zaostankarji poravnate dolžno naročnino. Izdaja lista stane velike vsote in zato ne odlašajte s poravnavo dolga, ki ga boste itak morali poravnati. Prosimo vse naročnike naklonjenosti tudi v novem letu. Omogočite, da bo lahko živel humoristični tisk tudi v domači besedi! Vsem naročnikom prijeten Božič!

Čitajte in naročajte

„POSREDOVALCA“

list za trgovske in zasebnokupčijske ponudbe, realitetni promet, licitacije in dobave.

Naročnina Din 20.— za celo leto. Izhaja mesečno. Razpošilja se vsem gostilnam, restavracijam in kavarnam brezplačno. Inseriranje v «Posredovalcu» je najuspešnejše. Uprava lista «Posredovalec», Ljubljana, Sv. Petra cesta 18.

Vodoravno: 1 enota zemljiške mere, 3 polžlahtni kamen, 5 ptica črne barve, 7 ime Novačanove drame, 8 skrajšano tuje žensko ime v slovenski rabi, 9 vzklik pri dajanju kakšnega predmeta drugi osebi.

Navpično: 1 rimski bog, 2 predmet, ki zleti v zrak, če ga užgeš, 3 pticaroparica, 4 kaj dela pes, 5 začetni črki dveh vodilnih mož sedanje vladne večine v Jugoslaviji, 6 prvi dve črki pokojnega hrvatskega politika.

KLISJEJE

VSEH VRST, ČRTNE IN AVTOTIPIJE, IZDELUJE PO PREDLOŽENIH RISBAH, PEROPISIH IN SLIKAH ZA NAVADEN TISK ALI ZA FINEŠO IZVEDBO V ENI ALI VEČ BARBAH TOČNO PO NAROČILU IN V NAJKRAJŠEM ČASU PO NIZKIH CENAH

JUGOGRAFIKA, Ljubljana

tiskovna in založna družba z o. z.

SV. PETRA NASIP šte. 23.

Oče: «Jaz te bom naučil poljubljati moške!»
 Čestilec: «Prepozno! Sem ji že laz pokazal...»

Izhod iz zagate.

Osmošolec Golin se sprehaja zvečer po ljubljanskih ulicah s hčerko svojega ravnatelja. Nenadoma zapazi od daleč prihajati ravnatelja. Zaljubljeni parček se prestraši. Kaj bo? Tedaj pade Golinu v glavo dobra misel: Hitro sleče deklici črn plašč, jo zavije vanj preko glave in prime, junak, sladko breme postrani v naročje, da se vidi, kakor da nese zavit glasbeni instrument.

Ravnatelj pride mimo, sreča Golina in ga vpraša: «Kaj pa nosite tu?»

Golin: «Svoj čelo, ker grem na vajo. Malo sem ga povil, da ne pade rosa nanj.»

Ravnatelj: «Čelo? To je lep glasbeni instrument. Le pridno se vežbajte nocoj na njem!»

Posledica lenobe.

Učitelj da otrokom nalogo z naslovom «Posledica lenobe.»

Mali Mihec ugiblje, kako bi napravil nalogo, potem pa vzame zvezek, pusti štiri strani prazne in napiše na koncu četrte strani: «To so posledice lenobe.»

Židovska.

Mali Aron pride iz šole domov bridko plakajoč.

«Aronček, zakaj plakaš?»

«Mihec mi je dejal v šoli židovska svinja. Zaradi tega sem ga udaril in on je potem mene pretepel.»

«Tako, tako,» reče oče Izak. «Bom že govoril s Mihčevim očetom. To se ne bo več zgodilo.»

Aron se malo potolaži, nato pa reče: «Povej, oče, zakaj nam vedno pravijo 'židovske svinje'.»

«No,» reče oče Izak, «ker smo Izraeliti.»

Dober štedilnik.

Hišni lastnik poviša najemnino svoji stranki Česnu. Česen protestira, plača in reče: «Če mi že povišate najemnino, mi dajte popraviti tudi štedilnik, ki je ves preluknjan.»

Hišni lastnik: «Čuden človek ste. Že štirideset let je ta štedilnik v stanovanju in Vi ste prvi, ki se pritožujete zaradi njega...»